

til de virkelige Forhold. Jeg slutter med at sige: Til Orchus med alle Teorier, alle skimlede Doktriner, men giv de arbejdsløse noget at bestille.

Holstein: Da de Konservative i Begyndelsen af Oktober havde vedtaget en Erklæring, der udtalte, at Partiet ønskede, at det borgerlige Samarbejde maatte kunne fortsættes som hidtil, blev der af Venstres Hovedbestyrelse et Par Dage efter udstedt en Erklæring, der lød paa, at man ønskede det borgerlige Samarbejde fortsat til Fremme af Venstres Politik. Denne Udtalelse fra Venstres Side har det ærede Medlem Hr. Pürschel som Ordfører for de Konservative kaldt en ubehændig Formulering, men efter min Formening var det velberegnet, overlagt Hensynsløshed. Den 19. Oktober blev de Konservatives Dagsorden accepteret af Venstre, hvis parlamentarisk-politiske Eksistens var truet; men det, der var Forudsætningen for, at de Konservative stillede denne Dagsorden, blev desavoueret, som enhver kan se, af den højtærede Landbrugsminister. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har derom sagt — men det var aabenbart en Udtalelse, som han fremsatte for tidligt, det ærede Medlem havde jo ikke faaet Tid til at overveje Dybden af Modsætningen mellem det saglige og det politiske —, da han blev interviewet af „Landmandstidende“ og der blev spurgt: „Hvad bliver Konsekvensen af Talen?“, følgende: „Hvis Ministeriet dækker Madsen-Mygdal, ser jeg ikke, hvorledes Samarbejdet med Venstre skal kunne fortsættes. Saa skal vi vel have en Omgang Socialisme, og det er maaske ikke det værste at komme igennem.“ Nu har Ministeriet dækket den højtærede Landbrugsminister. Der spørges endvidere: „Burde Madsen-Mygdal gaa efter Deres Mening?“ Dertil svarer det ærede Medlem: „Hvis der skal være Logik i Situationen — men det er der desværre ikke (og deri har det ærede Medlem Ret) —, saa kan han ikke blive paa sin Plads mere. Han stod jo og slog sin egen Udenrigsminister i Øjnene.“ Der spørges videre: „Hvad vil det konservative Folkeparti gøre?“ Og det ærede Medlem svarer: „Vi vil selvfølgelig ikke taale saadanne Udtalelser. Hvis Madsen-Mygdals Udtalelser angiver Linien, da er Samarbejdet færdigt. Vi behøver ikke at bryde det. Det hele gaar af sig selv.“ Nu har den højtærede Statsminister erklæret, at der er fuldstændig Enighed mellem Ministrene om Retningslinien, han

har endvidere erklæret, at der i hans tidligere Udtalelser ikke, som det ærede Medlem Hr. Drachmann troede, var en Modsætning til Landbrugsministeren. Der er ikke noget der, der strider imod Landbrugsministerens Udtalelser.

Saa maa jeg nok spørge: Er Forudsætningerne fra 19. Oktober ikke bristet, og er det saa ikke paa Tiden nu at faa det klart: Hvorfor skulde det gøres klart bagefter? Nej, ærede Medlemmer af det konservative Parti, De maa undskylde, jeg er glad ved, at jeg er kommet maaske en lille Smule i Forvejen, for bagefter, det er den politiske Blindgade, hvoraf intet Parti kommer helskindet ud; det er de sorte Kors paa den Medicin, som politisk Kvaksalveri altid har til Rede.

Rode: Til det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg sige, at hvad jeg anførte før, var, at jeg beklagede, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Dagsorden, der tilsigtede at sætte de Konservative i Bevægelse, i Stedet for havde sat Socialdemokratiet i Bevægelse og bragt det ud af den Ligevægt, hvori det sædvanlig befinder sig. Med denne sidste Bemærkning sigtede jeg selvfølgelig ikke til det ærede Medlem Hr. Stauning (*Borgbjerg:* Nej, naturligvis kun til mig!). Der er en Stemme, som siger: „til mig“. Jeg ved ikke, hvem det var, men det var maaske den, som følte sig ramt deraf. Ja, ligevægtigt tror jeg ikke, man kan betegne den Tale, som det ærede Medlem for et Øjeblik siden holdt.

Det ærede Medlem talte om dem, der er endnu mere doktrinære i frihandelsvenlig Retning end den højtærede Landbrugsminister. Dette siger han til et Parti, som gennem disse vanskelige Forhold har tilraadet at behandle Krisen som noget, der krævede Foranstaltninger, og vælge disse Foranstaltninger uden Fordomme. Det ærede Medlem ved, at vi overfor alle de Foranstaltninger, som Regeringen har foreslaaet, ikke er faldet den i Ryggen, men har støttet disse Foranstaltninger. Men der er en Ting, som vi indtrængende har tilraadet, og det er ikke at sammenblande Krisen med Behandlingen af en Toldlov og derigennem det økonomiske System, hvorefter Landets økonomiske Erhvervspolitik skal drives. Mange har forsøgt at sammenblande det, ganske særlig Grad det konservative Folkeparti, i nogen Grad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og forleden Dag i en Tale, som ellers sluttede sig ind i Kæden af Venstretaler, som man maatte høre